

30 Απριλίου, 1993

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΣΑΒΒΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 714/91)

Κυπριακός Οργανισμός Αθλητισμού — Υπάλληλοι — Διορισμοί — Αιτιολογία — Τα στοιχεία της αιτιολογίας πρέπει να παρέχουν ευχέρεια για άσκηση αναθεωρητικού ελέγχου — Το κείμενο της απόφασης στερεότυπο και αόριστο δεν περιέχει νόμιμη αιτιολογία.

5

Ακυρωτική Απόφαση — Επανεξέταση — Μετά από ακύρωση απόφασης διορισμού υπαλλήλων λόγω μη νόμιμης συγκρότησης συμβουλίου — Απόδοση στις συνεντεύξεις — Δεν μπορεί να συνεκτιμηθεί μαζί με τα άλλα στοιχεία κρίσης, γιατί δε συνιστά γεγονός, αλλά υποκειμενικές εκτιμήσεις.

10

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του, τον διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους στην επίδικη θέση μετά από επανεξέταση της υπόθεσης, λόγω ακύρωσης της αρχικής απόφασης από το Ανώτατο Δικαστήριο.

15

Προς υποστήριξη της προσφυγής του ο αιτητής ισχυρίστηκε πως η απόφαση ήταν ανααιτιολόγητη και περαιτέρω πως δε φαινόταν κατά πόσο λήφθηκε υπόψη η αξιολόγηση των συνεντεύξεων στις οποίες έχει προβεί το προηγούμενο συμβούλιο κατά τον ουσιαώδη χρόνο. Τέλος τέθηκε ισχυρισμός περί έλλειψης δέουσας έρευνας, αναφορικά με την κατοχή του προσόντος της "πολύ καλής γνώσης της αγγλικής γλώσσας".

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

25

1. Τα στοιχεία της αιτιολογίας πρέπει να είναι τέτοια που να πα-

ρέχουν την ευχέρεια για άσκηση ελέγχου της πράξης από τον ακυρωτικό δικαστή. Δεν υπάρχει τέτοια προοπτική, όταν ελλείπουν τα γεγονότα που στοιχειοθετούν την απόφαση.

5 Το κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης δεν περιέχει νόμιμη αιτιολογία. Είναι τόσο στερεότυπο που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε κάθε περίπτωση. Είναι περισσότερο πρόδηλο ότι η αοριστία που το χαρακτηρίζει δεν εξυπηρετεί τον πρωταρχικό σκοπό της αιτιολόγησης που είναι η παροχή δυνατότητας για δικαστικό έλεγχο. Δεν υπάρχει εδώ η περίπτωση που η αιτιολογία μπορεί να ανευρεθεί ή ακόμη να συμπληρωθεί από τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν.

10 2. Δεν είναι δυνατό κατά την επανάκριση να συνεκτιμηθεί με τα άλλα στοιχεία κρίσης η απόδοση στις συνεντεύξεις. Ο λόγος γι' αυτό, είναι ότι οι εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν δε συνιστούν γεγονότα. Με άλλα λόγια δεν είναι μέρος του πραγματικού καθεστώτος που ίσχυε, έτσι ώστε να ήταν επιτρεπτή η συνεκτίμηση της από το νέο συμβούλιο μαζί με τα άλλα αντικειμενικά στοιχεία κρίσης. Πρόκειται απλώς για τις υποκειμενικές εκτιμήσεις του προηγούμενου συμβουλίου.

15 Από το πρακτικό της απόφασης, δε συνάγεται τι είχε συμβεί στο προκείμενο. Ο δικηγόρος του Οργανισμού βεβαίωσε πως το αποτέλεσμα των συνεντεύξεων αγνοήθηκε. Η άποψή του όμως είναι άσχετη. Ισχυρισμοί που προβάλλονται από τους δικηγόρους, δεν μπορούν να αποτελέσουν μέρος της αιτιολογίας της επίδικης απόφασης.

20 3. Είναι αξιοπρόσεκτο ότι ο δικηγόρος του Οργανισμού δε σχολίασε καθόλου το θέμα της κατοχής του προσόντος της "πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής Γλώσσας". Ενόψει των ανωτέρω συνάγεται με ευχέρεια ότι το διοικητικό συμβούλιο δε διεξήγαγε σχετικά καμιά έρευνα. Στο σημείο αυτό χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στις παρατηρήσεις που έκαμε η Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην απόφασή της στην υπόθεση **Χρυστάλλα Χ"Γιάννη Ιωσήφ και Άλλοι v. Δημοκρατίας**.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

40

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Christodoulides a.o. v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1637,

Παμπακάς v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1195,

Republic v. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163,

Αχιλλέως v. Ε.Δ.Υ. (1992) 3 Α.Α.Δ. 565,

5

J.M.C. Polytrade v. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 294,

*Αναστασίου v. Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης (1989)
3(Δ) Α.Α.Δ. 2710,*

10

Ιωσήφ και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 317.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του καθ' ου η αίτηση Οργανισμού με την οποία διορίστηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση του Εφόρου Αθλημάτων και Αθλητικών Χώρων (θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής), αντί του αιτητή.

20

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Δ. Χριστοδούλου, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Η παρούσα είναι περίπτωση επανεξέτασης διοικητικής απόφασης που είχε ληφθεί στις 7/11/89. Το ιστορικό της μπορεί να δοθεί με συντομία. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Λουκάς Λουκά διορίστηκε στην επίδικη θέση με την παραπάνω απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του καθού η αίτηση Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού. Ο τίτλος της είναι "έφορος αθλημάτων και αθλητικών χώρων". Πρόκειται για θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής. Διευκρινίζεται όμως πως κανένας από τους διαδίκους δεν υπηρέτησε πρωτύτερα στον Οργανισμό. Ο αιτητής πρόσβαλε το διορισμό με την προσφυγή αρ. 885/89.

30

35

Με απόφαση ημερ. 20/6/91 το Ανώτατο Δικαστήριο (Πογιατζής Δ.) ακύρωσε το διορισμό του ενδιαφερομένου. Για το μοναδικό λόγο ότι ήταν παράνομη η συγκρότηση του διοικητικού συμβουλίου του Οργανισμού κατά τον κρίσιμο χρόνο.

40

Ακολούθησε την ίδια ημέρα και μετά την έκδοση της ακυρωτικής δικαστικής απόφασης συνεδρίαση του διοικητικού συμ-

βουλίου του καθού που επαναδιόρισε τον ενδιαφερόμενο με την παρακάτω αιτιολογία:

5 "Απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπ' αρ. 885/89 προσφυγή του **Γεώργιου Σάββα εναντίον Κ.Ο.Α.** και

10 Το Διοικητικό Συμβούλιο ομόφωνα αποφάσισε το διορισμό του κ. Λουκά Λουκά (ενδιαφερόμενου προσώπου) στη θέση του Εφόρου Αθλημάτων & Αθλητικών Χώρων από 1/12/89 κρίνοντας αυτόν από το σύνολο των ενώπιον του στοιχείων ως τον καλύτερο και καταλληλότερο από τους υποψηφίους."

15 Την παράθεσα αυτούσια γιατί ο αιτητής πρόβαλε την έλλειψη ή ανεπάρκεια της αιτιολογίας σαν τον πρώτο λόγο για την ακύρωση της απόφασης της 20/6/91, που είναι και το αντικείμενο της κρινόμενης προσφυγής. Αναπτύσσοντας τα επιχειρήματά του ο δικηγόρος του αιτητή είπε ότι από το λακωνικό αυτό πρακτικό που τηρήθηκε για την επανεξέταση δεν προκύπτει τι έλαβε υπόψη το διορίζον όργανο με τη νέα του σύνθεση και ποία στοιχεία το ώθησαν να προβεί στην επιλογή του ενδιαφερομένου. Είναι η άποψή του ότι δεν περιέχει αιτιολογία. Είναι ακόμη άγνωστο, πρόσθεσε, αν είχε ληφθεί υπόψη η αξιολόγηση των συνεντεύξεων των υποψηφίων στις οποίες προέβη το προηγούμενο συμβούλιο όταν πρωτοδιόρισε τον ενδιαφερόμενο.

25 Από την άλλη ο δικηγόρος του Οργανισμού υποστήριξε ότι η επανεξέταση έγινε στα πλαίσια του νομικού και πραγματικού καθεστώτος που ίσχυε κατά το χρόνο έκδοσης της πράξης που ακυρώθηκε. Έτσι οι υποψήφιοι δεν προσκλήθηκαν σε νέα συνέντευξη. Περαιτέρω, δε λήφθηκαν υπόψη οι εντυπώσεις από τις συνεντεύξεις που έγιναν και συνεκτιμήθηκαν για τη λήψη της πρώτης απόφασης.

30 Η νομολογία έχει αναγάγει σε ύψιστη αρχή την υποχρέωση της διοίκησης να αιτιολογεί εκείνες από τις πράξεις της που λόγω της φύσης τους χρειάζονται αιτιολόγηση. Και τη θεωρεί σαν έκφραση της καθολικής αρχής της νομιμότητας που διέπει τη δράση της. Τα στοιχεία της αιτιολογίας πρέπει να είναι τέτοια που να παρέχουν την ευχέρεια για άσκηση ελέγχου της πράξης από τον ακυρωτικό δικαστή: **Χριστοδουλίδης και Άλλοι v. Δημοκρατίας** (1986) 3 Α.Α.Δ. 1637. Δεν υπάρχει τέτοια προοπτική "όταν ελλείπουν τα γεγονότα που στοιχειοθετούν την απόφαση.": **Παμπακάς v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1195. Βλέπε περαιτέρω Π. Δαγτόγλου "Γενικό Διοικητικό Δίκαιο" β' έκδοση, 1984, σελ. 223 και Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επι-

κρατείας 1929-1959 σελ. 186 και 187.

Το κείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης που παρέθεσα δεν περιέχει νόμιμη αιτιολογία. Είναι τόσο στερεότυπο που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε κάθε περίπτωση. Είναι περισσότερο από πρόδηλο ότι η αοριστία που το χαρακτηρίζει δεν εξυπηρετεί τον πρωταρχικό σκοπό της αιτιολόγησης που είναι η παροχή δυνατότητας για δικαστικό έλεγχο. Θα πρόσθετα ακόμη πως δεν έχουμε εδώ την περίπτωση που η αιτιολογία μπορεί να ανευρεθεί ή ακόμη να συμπληρωθεί από τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν (δεν υπάρχει διοικητικός φάκελος).

5

10

Στρέφομαι στο θέμα των συνεντεύξεων. Είναι ορθή η αρχή που επικαλέσθηκε ο δικηγόρος του Οργανισμού αναφορικά με το κρίσιμο νομοθετικό και πραγματικό καθεστώς που διέπει τη συμμόρφωση. Εντούτοις δεν είναι δυνατό κατά την επανάκριση να συνεκτιμηθεί με τα άλλα στοιχεία κρίσης η απόδοση στις συνεντεύξεις. Ο λόγος γιαυτό είναι ότι οι εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν δεν συνιστούν γεγονότα. Με άλλα λόγια δεν είναι μέρος του πραγματικού καθεστώτος που ίσχυε, έτσι ώστε να ήταν επιτρεπτή η συνεκτίμηση της από το νέο συμβούλιο μαζί με τα άλλα αντικειμενικά στοιχεία κρίσης. Πρόκειται απλώς για τις υποκειμενικές εκτιμήσεις του προηγούμενου συμβουλίου: *Δημοκρατία ν. Σαφειρίδη* (1985) 3 Α.Α.Δ. 163.

15

20

25

Από το παραπάνω πρακτικό δε συνάγεται τι είχε συμβεί στο προκείμενο. Ο δικηγόρος του Οργανισμού μας βεβαίωσε πως το αποτέλεσμα των συνεντεύξεων αγνοήθηκε. Η άποψή του όμως είναι άσχετη. Στις υποθέσεις *Μαρούλα Αχιλλέως ν. Ε.Δ.Υ.* (1992) 3 Α.Α.Δ. 565 και *J.M.C. Polytrade ν. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 294, τονίζεται ότι "ισχυρισμοί που προβάλλονται από τους δικηγόρους δεν μπορούν να αποτελέσουν μέρος της αιτιολογίας της επίδικης απόφασης". Βλέπε επίσης *Αναστασίου ν. Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2710.

30

35

Η επόμενη εισήγηση είναι ότι από τα πρακτικά της διαδικασίας δε φαίνεται αν το Συμβούλιο έκανε οποιαδήποτε έρευνα για να διαπιστώσει κατά πόσον πράγματι οι υποψήφιοι, και ιδιαίτερα ο διορισθείς, είχαν "πολύ καλή γνώση της αγγλικής γλώσσας", όπως απαιτείται από την παράγραφο 4 του σχεδίου υπηρεσίας. Αναλυτικότερα είναι η θέση του αιτητή ότι από τα στοιχεία δεν διαφαίνεται ότι ο αιτητής κατέχει τέτοιο προσόν ενώ ο ίδιος επισύναψε στην αίτησή του, τεκ. 6, κατάλογο που περιλαμβάνει πιστοποιητικά ότι φοίτησε στο Ινστιτούτο Ξένων

40

5 Γλωσσών του Υπουργείου Παιδείας για 3 χρόνια και ότι υπέστη με επιτυχία τις εξετάσεις. Είναι αξιοπρόσεκτο ότι ο δικηγόρος του Οργανισμού δε σχολίασε καθόλου το θέμα αυτό. Ενόψει των ανωτέρω συνάγεται με ευχέρεια ότι το διοικητικό συμβούλιο δε διεξήγαγε σχετικά καμιά έρευνα. Στο σημείο αυτό χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει στις παρατηρήσεις που έκαμε η Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην απόφασή της *Χρυστάλλα Χ"Γιάννη Ιωσήφ και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 317.

10 Τα μέχρι τώρα συμπεράσματά μου αναφορικά με την αιτιολογία σε συνάρτηση και με το θέμα των συνεντεύξεων, όπως και η έλλειψη έρευνας στο πιο πάνω ζήτημα, επιβάλλουν ακύρωση της πράξης. Θεωρώ δε περιττό να εξετάσω τον τρίτο και τελευταίο λόγο ότι ο αιτητής έχει κατάδηλη υπεροχή απέναντι στον ενδιαφερόμενο.

15 Η επίδικη πράξη με την οποία διορίστηκε ο ενδιαφερόμενος ακυρώνεται σύμφωνα με το άρθρ. 146.4 (β) του συντάγματος με έξοδα σε βάρος του καθού.

20

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα σε βάρος του καθ' ου.